

Evolució humana: bressol africà

–Hola! Sóc en Darwin, en Charles Robert Darwin.

–Potser alguns ja em coneixeu... d'altres, no.

–Vaig néixer a Anglaterra i sóc naturalista... un estudiós de la natura.

–Ara fa molt de temps, més de 150 anys, un llibre meu va canviar no només la història de la ciència, sinó també la història de la humanitat...

L'origen de les espècies.

–Aquí vaig explicar com tots els ésser vius eren capaços d'evolucionar, és a dir, de canviar a partir d'uns avantpassats.

–Per exemple, mireu aquest esquelet! És el fòssil d'un dinosaure carnívor molt ràpid... caminava sobre dues cames.

–Aquest tipus de dinosaures van canviar, van evolucionar, fins a uns animalons que eren com petits dinosaures amb ales i plomes.

– I després de molts i molts anys d'evolució, de canvi, mireu quin animal tenim aquí: un colom!

– Alguna vegada havíeu pensat que els coloms i tots els ocells actuals descendeixen dels dinosaures? L'evolució és meravellosa!

–Aleshores, si els coloms tenen com a avis, com a avantpassats, els dinosaures... d'on venim els humans, quins són els nostres avis i on podem trobar-los? Ho sabeu?

–M'acompanyeu al zoo?

–(nen) Mireu, un ximpanzé! Fa servir eines per agafar menjar!

–(mare) Sí, són molt intel·ligents, fabriquen eines com els humans.

–(nen) I també s'assemblen molt a nosaltres! Per què?

–(mare) Perquè són els nostres avis, els nostres avantpassats.

–(Darwin) No, no, no i no. Els ximpanzés no són els nostres avis.

–Mireu, agafaré una llibreta i un llapis i us ho explico.

–Si comparem un ximpanzé amb un humà és cert que hi ha moltes coses que ens fan semblants, però no són els nostres avis...

–A partir d'un ancestre comú d'aspecte molt simiesc, va evolucionar el llinatge, la família, dels ximpanzés...

–... i el llinatge, la família, dels humans.

–Els ximpanzés no són els nostres avis, sinó cosins molt propers.

–Però a la meua època, quan vaig dir això, molta gent no volia acceptar un avi ni uns parents que fossin micos. Es van sentir insultats i és per això que em van començar a dibuixar amb l'aspecte d'un simi.

–I la gent d'aquell temps encara es va enfadar molt més amb mi quan vaig dir que el lloc on havíem d'anar a cercar els nostres avis, els nostres avantpassats, era l'Àfrica.

–A l'Europa del passat, moltes persones afirmaven que el bressol dels humans, l'origen de la saviesa, només es podia trobar molt a prop de casa. Era a Europa on molts situaven els grans pensadors i artistes de la humanitat.

–En una època on meravellaven les grans modes, els vestits elegants... no es podia pensar que veníem de l'Àfrica, on molts dels seus pobladors caminaven nus.

–En una època on la gent menjava amb plats i coberts, tothom rebutjava venir d'un lloc on s'agafava l'aliment amb les mans.

–En una època de grans invents, com el tren, que s'estenien per Europa, per a molts era impossible tenir un origen africà.

–Vaig repetir i repetir que els nostres avis més antics eren com simis... però la majoria se'n reien i m'insultaven.

–Vaig defensar el bressol africà de la humanitat... però la majoria rebutjava Àfrica i només mirava a Europa.

–Uf! Necessitava descansar i deixar la feina a altres científics.

Finalment, es va demostrar que jo tenia raó. A partir del segle xx a l'Àfrica es van trobar els fòssils dels nostres avis més antics.

–Eren africans i tenien un aspecte molt simiesc: baixets, peluts, amb cervells encara molt petits però que, com nosaltres, ja caminaven sobre dues cames.

–L'Àfrica és el bressol de la humanitat, l'origen de la nostra família.